

תת"ע 8474/12/15 - רפאל שי גבסי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 8474-12-15 מדינת ישראל נ' גבסי
תיק חיצוני: 90504882532

בפני	כבוד השופט שלמה בנג'ו
המבקש	רפאל שי גבסי
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם.

לאחר שעיינתי בבקשה, בתגובת המשיבה ובתיק בית המשפט, מצאתי כי דין הבקשה להידחות.

אכן, קיימת לנאשם הזכות ליומו בבית המשפט, אך זכות זו אינה מוחלטת. משלא התייצב הנאשם לדיון אליו זומן כדון, נשפט בהעדרו. על מנת לבטל את פסק הדין, הנטל על המבקש להראות כי ישנה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין (ראה סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982).

בנסיבות העניין, לא מצאתי כי קיימת הצדקה לביטול פסק הדין.

אשר לסיבת אי התייצבות המבקש לדיון - המבקש זומן כדון למשפטו. אישור מסירה של ההזמנה לדיון חזר כ"לא נדרש" משכך קיימת חזקת מסירה בעניינו. יצוין, כי הזמנה לדיון נשלחה לכתובתו של המבקש, אותה כתובת אותה ציין ככתובתו הנכונה והמלאה ברישיון הרכב, ואף בבקשה עצמה מאשר המבקש כי ההזמנה נשלחה לכתובת הבעלים הרשומה על רישיון הרכב. באחריות המבקש לעדכן את כתובתו המלאה ואת פרטי מענו המדויקים על גבי רישיון הרכב שבבעלותו, משלא עשה כן, אין לו להלין אלא על עצמו. כמו כן, אישור המסירה מעיד על כך שדבר הדואר "לא נדרש", היינו כי הוא נשלח לכתובתו של המבקש, אשר זוהה על ידי השליח כמתגורר בכתובת הרשומה, אך דבר הדואר שנמסר לא נדרש על ידי המבקש בסניף הדואר, וזאת, בניגוד לסיבות אי מסירה אחרות (לא ידוע במען, עזב, מען שגוי) שכידוע אינן מקימות את חזקת המסירה.

כמו כן, מהבקשה עולה כי המבקש ביקש להישפט בגין העבירה, ועל כן המתין למועד המשפט שנקבע בעניינו. אין חולק

כי משביקש המבקש להישפט בגין העבירה, ידע כי צפוי להתקיים דיון בעניינו, ועל כן היה עליו לעקוב אחר המועד אשר נקבע למשפטו, קל וחומר כאשר מדובר במבקש שהינו עורך דין, אשר באפשרותו לברר בנקל באמצעות מערכת נט המשפט אודות מועד משפטו, והדבר אף עולה מדבריו של המבקש בבקשה, אך לא ברור מדוע לא עשה כן.

אשר לחשש לעיוות דין - כידוע, חזקה היא כי בעל הרכב הוא אשר נהג ברכב בעת ביצוע העבירה, אלא אם הוכח אחרת. מהבקשה עולה, כי המבקש מכר את הרכב לבן משפחתו שאינו מתגורר בארץ, אך בחר שלא לבצע שינוי ברישום הבעלות של הרכב. על בעל הרכב מוטלת אחריות לביצוע שינוי בעלות ברכב, ומשלא עשה כן אין לו להלין אלא על עצמו. כמו כן, מלבד תצהירים, לא צורפה כל אסמכתא נוספת, חיצונית, אשר מבססת את טענת המבקש כי לא הוא נהג ברכב באותה העת, וכי הרכב נמכר לאחר.

בנסיבות אלה, חוששני שאין מקום להיעתר לבקשה והיא נדחית.

ניתנה היום, כ"ה אייר תשע"ו, 02 יוני 2016, בהעדר הצדדים.